

νος διὰ τοῦ παραστήμου τοῦ Λουτροῦ α' τά-
ξεως, παρὰ δὲ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ
Σουλτάνου ἢ Α. Ὑψηλότητος ὁ Σαφφάτ πασσάς.
Οἱ πληρεξούσιοι οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν
ἐπομένων.

*Ἀρθρον 1. Ἐάν ἡ Ῥωσσία καταλαμβάνουσα
τὸ Βατούμ, Ἀρδαχάν καὶ Κάρς, ἢ ἐν τῶν με-
ρῶν τούτων, ἐπιχειρήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ
καταλάβῃ καὶ ἕτερον μέρος τῶν ἐν Ἀσίᾳ εὐ-
ρισκομένων χωρῶν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρα-
τορίας, ἐκτὸς τῶν ὁρισθησομένων διὰ τῆς συν-
θήκης τῆς εἰρήνης, τῆς μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ
Τουρκίας συνομολογηθείσης ἡ Ἀγγλία ὑπο-
χρεοῦται νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῆς ὀθωμ. αὐτο-
κρατορίας, ὅπως προφυλάξῃ καὶ ὑπερασπίσῃ
τὰς ῥηθείσας χώρας διὰ τῆς ἰσχύος τῶν ὀπλῶν.

*Ἀρθρ. 2. Ἀπέναντι τούτου καὶ ἡ Α. Με-
γαλειότης ὁ Σουλτάνος ὑπισχνεῖται τῇ Ἀγ-
γλίᾳ νὰ εἰσαγάγῃ τὰς ἀπαιτούμενας μεταρ-
ρυθμίσεις, αἵτινες συμφωνηθήσονται μετὰ τῶν
δύο δυνάμεων, πρὸς βελτίονα διακυβέρ-
νησιν καὶ πρὸς προστασίαν τῶν Χριστιανῶν
καὶ λοιπῶν ὑπηκόων τοῦ ὀθωμανικοῦ κρά-
τους, τῶν ἐν ταῖς χώραις ταύταις εὐρισκο-
μένων. Ὅπως δὲ δυνήθῃ ἡ Ἀγγλία νὰ λάβῃ
τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν
ὑποσχέσεων αὐτοῦ, συναινέει ἵνα ἡ Ἀγγλία
καταλάβῃ τὴν νῆσον Κύπρον καὶ διοικῇ αὐτήν.

ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΟΡΟΙ.

Ὁ κ. Λουστειν Λαγιάρδος καὶ ὁ μέγας βε-
ζήρης Σαφφάτ πασσάς ἀπεδέξαντο ἐκ συμφώ-
νου καὶ τοὺς ὅρους τούτους, αἵτινες ἔσονται
προσάρτημα εἰς τὴν συνθήκην, ἣν συνήψαν καὶ
ὑπέγραψαν τῇ 4 ἰουνίου 1878, ἐν τῇ ιδιότητι
αὐτῶν ὡς πληρεξούσιοι τῶν δύο κρατῶν, ὑπέ-
γραψαν δὲ αὐτοὺς τῇ 1 ἰουλίου.

*Ἀρθρον 1. Ἐν τῇ νήσῳ θέλει ὑπάρχει, ὡς
καὶ πρότερον ἱεροδικαστήριον μουσουλμανικόν
(Μεχκεμέι σεριέι ἰσλαμιέ), ὅπερ θέλει θεω-
ρεῖ ἀποκλειστικῶς τὰς θρησκευτικὰς ὑποθέσεις,
ἀφίνον κατὰ μέρος πᾶν ἄλλο ζήτημα, ἀφορῶν
εἰς τοὺς ἐκεῖ μουσουλμάνους κατοίκους.

*Ἀρθρ. 2. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐφκαφίου θέλει
διορίσῃ διὰ τὴν νῆσον ταύτην ἕνα ὑπάλληλον
ἐκ τῶν μουσουλμάνων κατοίκων αὐτῆς, ὅπως
μετὰ ἐπιτρόπων διοριζομένων ὑπὸ τῶν ἀγ-
γλικῶν ἀρχῶν διακυβερνᾷ τὰς γαίας καὶ τὰ
ἄλλα ἀκίνητα κτήματα τῶν ἐν νήσῳ ταύτῃ
εὐρισκομένων τεμενῶν, νεκροταφείων καὶ με-
δρεσέδων καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν ἐν Κύπρῳ
καθιδρυμάτων.

*Ἀρθρ. 3. Ἡ Ἀγγλία, ἐκπίπτουσα πρῶτον
ἐκ τῶν προσόδων τῆς νήσου τὰς δαπάνας τῆς
διοικήσεως, θέλει πληρῶναι εἰς τὴν Ὑψ. Πύ-
λην κατ' ἔτος τὰ περισσεύοντα. Τὸ περισ-
σευμα τοῦτο θέλει ὁρισθῇ κατὰ τὸ μέσον ὅρον
τῶν εἰσοδημάτων κατὰ τὰ πέντε τελευταῖα
ἔτη. Ὁ μέσος οὗτος ὅρος ὑπελογίσθη εἰς 22,
968 πουνγία, θέλει δὲ ἐξελεγχθῇ ἀκολουθῶς.
Ἐξαίρουνται τὰ ποσὰ ἅτινα προέκυψαν ἐκ
γαίων ἀνηκουσῶν εἰς τὸ στέμμα, ἢ εἰς τὸ
κράτος, αἵτινες ἐμισθώθησαν ἢ ἐπωληθήσαν
κατὰ τὴν περίοδον ταύτην.

*Ἀρθρ. 4. Ἡ Ὑψ. Πύλη δύναται νὰ πωλῇ
ἢ νὰ ἐκμισθοῖ ἐλευθέρως τὰς ἐν τῇ νήσῳ Κύ-
πρῳ εὐρισκομένας γαίας καὶ ἄλλας ἰδιοκτη-
σίας ἀνηκούσας εἰς τὸ στέμμα ἢ εἰς τὸ κρά-
τος, ὧν τὸ προϊόν δὲν θὰ ἀποτελῇ μέρος τῆς
προσόδου τῆς νήσου, περὶ ἧς προσόδου γίνεται
λόγος ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ.

*Ἀρθρ. 5. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δύναται
δι' ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς ν' ἀγορά-
ζῃ δι' ἀπαλλοτριώσεως εἰς λογικὰς τιμὰς πᾶ-
σαν γῆν, ἥτις θὰ ἐκρίνετο ἀναγκαία εἰς βελ-
τιώσεις ἢ δι' ἄλλους λόγους ὡς καὶ εἰς χέρ-
σους γαίας.

*Ἀρθρ. 6. Ἐάν ἡ Ῥωσσία ἀποδώσῃ τῇ Τουρ-
κίᾳ τὸ Κάρς καὶ τὰς ἄλλας ἐν Ἀρμενίᾳ κα-
τακτήσεις, ἃς ἐποίησατο κατὰ τὸν τελευ-
ταῖον πόλεμον, ἡ Κύπρος ἀποδοθήσεται τῇ
Τουρκίᾳ, ἢ δὲ παρούσα συνθήκη ἀκυροῦται.

Η ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ 1829 ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1878.

(Ὑπὸ ΑΔ. F. DE FONTPERTUIS).

Τὴν ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει τῆς Αὐστραλίας δόξαν
ἐπὶ μακροὺς χρόνους εἶχεν ἀπαλάσας ὁ Ὁλλανδὸς
Dirk Harlog, ὅστις προσορμισθεὶς κατὰ τὴν δυμι-
κὴν τῆς νήσου ἄκραν τῇ 25 ὁκτωβρίου 1616, ἐκά-
λεσεν αὐτὴν Ἐνδράχτειον γῆν *terre d'Endr-*
aghi ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ οὗ ἐπέβαινε πλοίου.
Γνωστὸν τυγχάνει νῦν ὅτι οἱ Γάλλοι ἐν πρώτοις,
ἐφεξῆς δὲ οἱ Πορτογάλοι καὶ Ἰσπανοὶ¹ προηγῇ-

¹) Ἐν ὑπομνήματι ἐπιγραφομένῳ *Further facts in the Early discovery of Australia* ὁ κ. Major ἀπέδειξεν ἀναμφήριστον τὴν τῶν Γάλλων προτε-
ραιότητα, στηριζόμενος ἐπὶ χάρτου φέροντος ὑπο-
γραφὴν Oronce Finé, de Besançon ὑπὸ χρονο-
λογίαν 1534, ὃν κατέχει τὸ Βρετανικὸν μουσεῖον.
Αἱ ἀξιώσεις τῶν Πορτογάλων ἐδράζονται ἐπὶ σει-
ρᾷ χαρτῶν φερόντων μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ John
Ruiz τὸ ἔτος 1542 καὶ ἀπαρτιζόντων ἐπίσης μέρος

θησαν τῶν ἀντιπαισισμένων τῆς τιμῆς ταύτης Ὀλλανδῶν· ἄλλως δὲ, παραδόσεις διαδεδομέναι παρὰ τοῖς αὐτόχθοσι τὴν πρώτην τῆς νήσου ἀνακάλυψιν ἀποδίδουσι τοῖς Σίναις, βέβαιον δὲ εἶναι ὅτι ἐν ἔτει 1851 ἀνεκαλύφθησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Αὐστραλίας κῶπαι καὶ ἄλλα ναυτικά ἐπιπλά, ἀναμφίβολον φέροντα τὸν σινικὸν τύπον, ἅπερ εἰς μεγάλην κεχωσμένα βάθην ὑπὸ προσχώσεων κεκαλυμμένα μαρτυροῦσιν ἀριδῆλως ὅτι μακρὸς διέρρευσεν χρόνος ἀπὸ τῆς ἐγκαταλείψεως αὐτῶν ἐν τῇ νήσῳ.

Ἐξ καὶ εἴκοσιν ἔτη μετὰ τὸν Harlog τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ τις Ἀβελ Ἰάνσενος Tasman περιέπλευσε, χωρὶς ὅμως νὰ προσορμισθῇ, τὴν Νέαν Ὀλλανδίαν ἢ τὴν μεγάλην μεσημβρινὴν χέρσον, ὡς συνήθως ἐκαλεῖτο εἰσέτι κατὰ τὰς ἰδέας, αἷς ἐνησιμένιζον τότε οἱ γεωγράφοι, οἵτινες ἀπὸ τῶν τοῦ Κολόμβου θαλασσοποριῶν οὐδέποτε ἐπαύσαντο πρεσβεύοντες τὴν ὑπαρξίν μεγάλης μεσημβρινῆς ἡπείρου, ὡς ἀναγκαίου ἀντιρρόπου τῆς χερσαίας τοῦ ἑτέρου ἡμισφαίριου μάξης. Ὁ Τάσμανος ἀνεκάλυψε πρὸς μεσημβρίαν μεγάλην νῆσον, τὴν γειτνιάζουσαν πρὸς τὴν μεσημβρινοανατολικὴν τῆς αὐστραλιακῆς ἡπείρου ἄκραν, ἣν, πρὸς τιμὴν τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῶν Νηρλανδικῶν Ἰνδιῶν, ἀπεκάλεσε χέρσον *Wan Diemen*, σφαλερῶς αὐτὴν ἐκλαμβάνων ὡς ἀποτελοῦσαν μέρος τῆς ἡπείρου, ἀπάτην παθὼν, ἥτις ἐπὶ μακρὸν ὑφίστατο μετ' αὐτὸν χρόνον. Ἐκτοτε οἱ θαλασσοπόροι ἐφαίνοντο ὀλιγώρως περὶ τὴν Αὐστραλίαν ἔχοντες, καὶ ὅτε ὁ Κούκ ἐν ἔτει 1770 προσήγγισεν αὐτῇ, ὀλόκληρος ἡ ἀνατολικὴ ἀκτὴ ἐπὶ ἐκτάσεως 32 μοιρῶν, ἥτοι ἐπέκεινα τῶν 1900 θαλασσίων μιλίων, ἔμενεν ἐντελῶς ἄγνωστος. Ἡ ἀκτὴ αὕτη πλήρης ὑφάλων κατὰ τὴν ἀρκτικὴν αὐτῆς ἐσχατιὰν δυσχερεστάτην ἀπειργάζετο τὴν ἐξερεύνησιν, καὶ ὅμως ὁ Κούκ εἶχεν ἤδη περάνας αὐτὴν σχεδόν, ὅτε κατὰ τὴν νύκτα τῆς 10 πρὸς τὴν 11 ἰουνίου τοῦ πλοίου αὐτοῦ Endeavour προσαράξαντος κατὰ βράχου ὑφάλου καὶ ἐκσφηνωθέντος, μόλις μετὰ 24 ὥρων ὑπερφυεῖς μόχθους κατώρθωσε ν' ἀπαλλαγῇ, ἀπολέσας μὲν ἐπὶ τῆς ἐγχρίψεως μέρος τοῦ διπλοῦ σκανιδώματος καὶ τῆς ψευδοτρόπιδος τοῦ πλοίου, ἀναγκασθεὶς δὲ νὰ ζητήσῃ ὡς τάχιστα ἀρμόδιον ἀγκυροβόλιον, ὅπως ἐπανορθώσας τὴν βλάβην πρὸς τὴν Εὐρώπην διευθυνθῇ.

Μετὰ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη ὁ πλοίαρχος Philips

τῶν τοῦ Μουσεῶν συλλογῶν. Τέλος δὲ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν ἐν ἔτει 1762 εὐρεθέντων ἐν Μανίλλῃ δηλοῦται ὅτι ὁ Ἰσπανὸς Yañes de Torres γενόμενος ἐν ἔτει 1606 κατὰ τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ πορθμὸν, ἐπὶ δύο μῆνας ἐξερεύνησεν αὐτόν.

ἀπεβίβαζεν ἐπὶ τῆς παραλίας Botany-bay 760 μετανάστας, ναύτας τινὰς καὶ τινὰς στρατιωτικούς, ἐν συνόλῳ 1017 ἄτομα, τὸν πυρῆνα, ὡς εἶπεῖν, ἀποικίας προαχθείσης ἐν διαστήματι ὀγδοήκοντα ἔτων εἰς ἑκτακτον εὐημερίας βαθμόν· ἀλλ' ὅμως ἡ ἀποικία αὕτη μέχρι τοῦ 1813 φυτοζωήσασα πρὸς τὰς μεσημβρινοανατολικὰς τῆς νήσου χώρας, ἐπέσχε κατὰ τοὺς πρόποδας τῶν Κυανῶν ὄρεων, ὥστε πρὸ ἀνυπερβλήτου φραγμοῦ. Ὅρῳμενα ἐκ τῆς Sydney τὰ ὑψώματα ταῦτα τὰ ὄρεινὰ, παρεμφερῇ εἰσι πρὸς ἕρκος ἐκ μικρῶν συγκείμενον λόφων, μόλις ἀπὸ τοῦ ἐδάφους διακρινόμενων· τῶντι δ' οὗτοι ἀνατείνοντες εἰς ὕψος 900 μέτρων, ἀντιτάσσουσι πρὸς τοὺς ὁδοιπόρους βαθείας διασφάγας, ἀπορρώγας βράχους, ἀδιεξιτήτους παρόδους, ἅς καὶ αὐτοὶ οἱ αὐτόχθονες ἤρνοῦντο νὰ ὑποδείξωσιν. Ὅτε δ' ὁ κ. Evans κατώρθωσε νὰ ὑπερβῇ τὴν πάροδον Kangaroo, ἥτις κατ' εὐθυωρίαν σχεδὸν διανοίγεται πρὸ τοῦ λιμένος Jackson, ἡ καλλιέργεια τῶν χέρσων γαιῶν ἐπεξετάθη πρὸς τὸ πεδῖον Bathurst, πάντοτε ὅμως πρὸς δυσμὰς διακλαδομένη εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Murrumbidge, τοῦ Lachlan, τοῦ Darling ἀρδευομένας κοιλάδας. Ἐκ τῆς πρώτης τοῦ Sturt ἐκδρομῆς, γενομένης τῷ 1829, ἀπεδείχθη ὅτι οἱ βύακες οὗτοι συμβάλλουσιν εἰς τὸν Murray ποταμὸν, ἐκβάλλοντα μὲν εἰς τὸν ὄρμον Encounter, δεχόμενον δὲ πάντα τὰ ἀπὸ τῶν δυσμικῶν κλιτύων τῶν Κυανῶν ὄρεων καταρρέοντα ὕδατα.

Ἐν διαστήματι τριῶν καὶ τριάκοντα ἡμερῶν ὁ Sturt παρακολουθῆσας τὸν βόυν τοῦ Murray, ἔφθασεν εἰς τὴν λίμνην ἢ μᾶλλον τὸ τέναγος Ἀλεξάνδρινην, χωριζομένην ἀπὸ τῆς θαλάσσης διὰ μεσολαβούσης ψαμμώδους σύρτεως, τοσοῦτο στενῆς, ὥστε ὁ ὁδοιπὸρος εὐκρινῶς ἀκούει μακρόθεν τῶν κυμάτων τὸν ῥόχθον, ἀλλ' εὐτελῶν ὑπολειπομένων πλέον αὐτῷ προμηθειῶν, ὥφειλε νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐπανόδου, ἣν δι' ἀτρύτων πόνων καὶ φοβερῶν στερήσεων ἐξετέλεσε.

Μετὰ τινὰ ἔτη διὰ τῆς ἐξερευνήσεως τῶν ἀνὰ μέσον Murray καὶ Spencer ἐκτεινομένων εὐφύρων γαιῶν ἔλαβε γένεσιν ἡ ἀποικία Ἀδελαΐς, ἔκτοτε δὲ ἐμπαινωθείσης ἐν τῷ πνεύματι τῶν κατοίκων τῆς ἰδέας τοῦ νὰ ἐμμείνωσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ διὰ παντός, οἱ μὲν πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦντες ἐζήτησαν ν' ἀνακαλύψωσι συγκοινωνίαν μετὰ τῶν πρὸς δυσμὰς, οἱ δὲ τὰς ἀνατολικὰς νεμόμενοι ἀκτὰς διεξοδὸν πρὸς ἄρκτον, τοιαύτην δὲ τινὰ ὑπελάμβανον οὗτοι ὅτι θὰ παρεῖχεν αὐτοῖς πάντως μέγα τι ὕδατος ρεῦμα, καὶ ὅτι διὰ τῆς ποταμίας ἐκείνης ὁδοῦ θὰ κατώρθουν ν' ἀντικαταστήσωσι τὸν μεταξὺ Sydney καὶ τῆς θαλάσσης τῶν Μολούκων διάπλουν, ὃν κινδυνωδέστατον καθιστῶσιν ὅτε πορθμὸς Torres καὶ ἡ μακρὰ τῶν

κοραλλιωδών υφάλων σειρά. Ἐπὶ δύο ἔτη (1840—1841) ὁ Eyre ἀποπειρώμενος εἰτεχώρησεν εἰς τὸ διαμέρισμα Torres, εὗρεϊαν χοαμαλὴν χώραν τῆς σαρας μὲν μετροῦσαν μοίρας πλάτους ἐπὶ τισαύταις μήκους σχεδόν, πολυαρίθμους δὲ περιλαμβάνουσιν ἀλμυρὰς λίμνας, ἐφεξῆς δ' εἰσδύσας εἰς τὴν γῆν τῶν Nuyts, ἐκτενῇ κοίλῃν παραλίαν, πάντῃ ἄμοιρον ναυλόχου, ὄρμου, λιμένος, εἰς οὐδὲν μετὰ παντοίας στερήσεις καὶ κινδύνους ἦνυσεν, ἀλλ' ἢ εἰς τὸ χαταστῆσαι κατάδηλον τὴν παντελῇ τῆς ζώνης ἐκείνης ἐρήμωσιν. Ἀλλ' εὐτυχέστερος τούτου ὑπῆρξε νεαρός τις γερμανὸς φυσιοδίφης Leichhardt τοῦνομα· οὗτο ἀφικόμενος εἰς Αὐστραλίαν κατὰ τὸ 1843 ἠκρίβωσε μετὰ δύο ἐτῶν παρέλευσιν τὴν χώραν, τὴν περιλαμβανομένην μεταξὺ τοῦ ὄρμου Moreton, τὸ μέσον σχεδὸν κατέχοντος τῆς ἀνατολικῆς τῆς νήσου πλευρᾶς καὶ τοῦ λιμένος Essington (port Essington), τοῦ ἀρκτικωτάτου μὲν κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν σημείου, δυσμικῶς δὲ κειμένου τοῦ ἁχανοῦς τῆς Καρπενταρίας κόλπου.

Ἡ ἐξερεύνησις αὕτη διήρκεσεν ἐπὶ δεκαπέντε περίπου μῆνας, καθ' οὓς ὁ Leichhardt διήλασε διαγωνίως ἅπαν τὸ νοτιανατολικὸν τῆς Αὐστραλίας διαμέρισμα, εἰς ἑκτασιν 1900 μιλίων κατὰ γραμμὴν εὐθεΐαν. Ἐνθαῤῥυνθεὶς ἐκ τῆς πρώτης ταύτης ἐπιτυχίας, ἀνέλαβε νὰ διαπορευθῇ δι' ἀπάσης τῆς Αὐστραλίας κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῆς μήκος ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς. Καὶ ἀνεχώρησε μὲν τῶντι ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀπὸ τῆς Βρισβάνης, ἐν τῷ ὄρμῳ Moreton κειμένης, ἀρχομένου τοῦ 1848 ἔτους, ἐκ δὲ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ ἐφαίνετο ὅτι κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον εἶχε καταλαβὼν τὰς ὄχθας τοῦ ῥύακος Cargoon, τριακόσια μίλια ἀφισταμένου τῆς Βρισβάνης, ἀλλ' ἔκτοτε οὐδὲν περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν συνοδιτῶν ἐγνώσθη, καὶ μόνον ἐν ἔτει 1858 εἰς τῶν ἀδελφῶν Gregory τὰ πρῶτα τῆς ἐκδρομῆς αὐτοῦ ἀνεκάλυψεν ἵχνη παρὰ τὸν ποταμίσκον Βικτωρίαν.

Τὸ ἔτος 1848 ἀλγεινὴν προσεκτίετο φήμην ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τῶν κατὰ τὴν Αὐστραλίαν ἐξερευνήσεων.

Εἶχε μὲν διακριθῶθι ὅτι ὁ ῥύαξ Βικτωρία, ὅστις ἄλλως πάσχει ἔστιν ὅτε ἔλλειψιν ὕδατος, πρὸς τὴν μεσημβρινὴν ἐχῶρει ἀκτὴν, τούτου δ' οὕτως ἔχοντος ἡ ἐκζήτησις μεγάλης ποταμίας συγκοινωνίας ἀνὰ μέσον ἄρκτου καὶ ἀνατολῶν παιδαριῶδες τι ἀπέβαινε ἐγγεῖρημα, ἀλλ' αἱ διὰ ξηρᾶς ὁδοῦ δὲν ἐφαίνοντο εἰσέτι ὅλως ἀποκεκλεισμένοι· ἡ προσοχὴ τῶν ἀποίκων ἐτράπη πρὸς τὴν βᾶσιν τῆς προμήκους χερσονήσου Ἰόρκης, τῆς ἀποτελούσης τὰς ἀνατολικὰς τῆς Καρπενταρίας παραλίας, καὶ τις τούτων Kennedy καλούμενος ἀνέλαβε νὰ εἰσδύσῃ ἐκεῖ

ὁρμηθεὶς ἐκ τῆς βορείας τῆς χερσονήσου ἄκρας, ἐχώρησε πρὸς μεσημβρίαν ἐπὶ τὸν ὄρμον τῆς ἡγεμονίδος Καρλόττης (Princesse Charlotte), ἐνθα πολεμικὸν πλοῖον ἀνέμενε αὐτόν. Μετὰ ἑξὶ δὲ μῆνας οἱ τῆς Ἀλβιῶνος ναυτικοὶ συνῆγον αὐτόχθονα γυμνὸν, τραυματίαν, λιμώττοντα, ὅστις μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν ἀφηγήθη περὶ τῆς ἐκδρομῆς τὰς θλιβερωτάτας τῶν περιπετειῶν. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, ἔλεγεν, ἄκανθώδεις ἀπήντησαν θαμνῶνας, δυσχεράναντας τὴν πορείαν αὐτῶν, βραδύτερον δὲ, τῶν τροφίμων ἐξαντληθέντων, πάντας τοὺς ἵππους ἠναγκάσθησαν νὰ σφάζωσι, τούτου δ' ἕνεκα πάντες οἱ τὴν συνοδίαν ἀποτελοῦντες, πλὴν τριῶν εὐρωπαϊῶν καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ αὐτόχθονος, ἀπεποιήθησαν νὰ χωρήσωσι προσωτέρω, ἐπὶ τέλους δ' ὁ Κέννεδος ἐπειγόμενος ἢ νὰ ἐπανακάμψῃ ἄπρακτος, ἢ νὰ συνεχίσῃ τὴν πορείαν μετὰ μόνου τοῦ αὐτόχθονος, τὴν τελευταίαν ταύτην ἀτυχῶς ἡρετίεστο γνώμην, διότι τραυματισθεὶς θανασίμως ἐν τινι πρὸς αὐτόχθονας συμπλοκῇ, ἐξέπνευσε πρὸ τῶν ὀρθαλμῶν τοῦ πιστοῦ αὐτοῦ συνοδοιπόρου, οὐδὲν δὲ οὔτε τῶν ἐγγράφων, οὔτε τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ ἀνευρέθη ποτὲ ἵχνος.

Ἀλλ' ἡ συμφορὰ τοῦ τε Leichhardt καὶ τοῦ Κέννεδος δὲν ἴσχυσε νὰ παρακωλύσῃ τοὺς ἀδελφοὺς Gregory, τοὺς Roë, τοὺς Austin, τοὺς Babbage, τοὺς Morton τοῦ ἐξερευνῆσαι κατὰ τὰ ἐπόμενα δώδεκα ἔτη τὰς κεντρικὰς ἐρήμους τῆς νήσου ἀπὸ τε δυσμῶν καὶ ἀνατολῶν. Μὴ δυνάμενος ἢ μόνον περὶ τὰ οὐσιωδέστερα νὰ ἐνδιατρίψῃ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, παρασιωπῶ ἄκων τὰς ἐκδρομὰς αὐτῶν, ἐξιστορῶ δὲ μόνον τὰ κατὰ τὴν πρώτην διάβασιν τῆς αὐστραλικῆς ἡπείρου ἀπὸ Μελβούρνης μέχρι τοῦ κόλπου Καρπενταρίας.

Ἡ διάβασις αὕτη ἐστοίχισε τὴν ζωὴν τοῦ ἐπιτελέσαντος αὐτὴν Ἰρλανδοῦ Θωμᾶ O'Hara Burke, ὅστις χρηματίσας εὐέλπις ἐν Woolwich καὶ ἐθελοντῆς ἐν αὐστριακῇ ὑπηρεσίᾳ, ἦλθε κατὰ τὸ 1849 ὅπως ἐν Αὐστραλίᾳ ἀποκατασταθῇ. Κινήσας ἐκ Μελβούρνης τῇ 20 αὐγούστου 1860 ἐν συνοδίᾳ δεκαεπτὰ ἀτόμων καὶ παρακολουθούμενος ὑπὸ εἰκασιπέντε ἵππων, τοσούτων καμήλων καὶ πολυπληθοῦς ὕλικου, ὁ Burke ἀφίκετο περὶ τὰ τέλη δεκεμβρίου εἰς τὴν χώραν τὴν μεταξὺ τῆς 25⁰ καὶ 26⁰ μεσημβρινοῦ πλάτους κειμένην, ἣν πετραίαν ἔρημον ἐκάλεσαν ἐνθα ὁ Sturt κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἐξερεύνησιν (1845) ὑπέστη ἐν διαστήματι ἑξὶ μηνῶν τὰ φρικωδέστατα τῶν θειῶν, ἐνθα ὁ ὑπ' αὐτὸν ἀρχηγός, ὁ δευτερεύων τῆς ἐκδρομῆς κ. Poole ἀπώλετο. Ὁ Burke μετὰ τῆς εὐαρίθμου συνοδίας του διῆλθεν αὐτὴν, οὐχὶ τοσοῦτο δυσχερῶς, ἅτε μὴ ἀπαντήσαντες, ὡς φαίνεται, οὔτε τὴν λει-

ψυδρίαν, οὔτε τὴν βαθεΐαν ἐκείνην ἐρήμωσιν, ἥς ἡ ἐντύπωσις προσέβαλε τὸν Stuart. Τοῦ κατὰ πρώτην δ' ἔποψιν παραδόξου τούτου φαινομένου τὴν ἐξήγησιν φυσικωτάτην ὁλως ἀπεργάζεται ἡ φύσις τῆς μερίδος ταύτης τῆς αὐστραλιακῆς ἡπείρου, ὑποκειμένης ἐκ περιτροπῆς εἰς αὐχμοὺς διαρκεῖς ἢ ὑετοὺς κατακλυσμιαίους, οἵτινες μεταμορφοῦντες ἐναλλάξ εἰς τέλματα ὑλομανῆ ἀληθεῖς στέππας, μεταβάλλουσι πάλιν εἰς πάντη ἀνύδρους καὶ ἀθάτους ἐρημίας τὰς πρώην κατακλυζομένας καὶ θαλερὰς χώρας. Ὑπερβάντες τὴν χώραν ταύτην οἱ ὁδοιπόροι, εἰσῆλθον εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Yarrar ἢ Gloneary διαρρέομένην κοιλάδα, ἣν διελαύνοντες προσήγγισον πρὸς τῆς θαλάσσης τὰς ὄχθας, ὡς ὑπετόπαζον ἐκ τεκμηρίων αἰεὶ ἐπὶ μᾶλλον χαρακτηριστικῶν, μέχρις οὗ κατὰ τὴν 11 φεβρουαρίου 1861 εἶδον τὴν πλημμυρίδα ἐπινεμομένην τὰ τενάγη, εἰς ἃ περὶ τὰς ἐκβαλὰς αὐτοῦ εἰσβάλλει ὁ Yarrar. Ὁ Burke ἐχώρησε πορρωτέρω εὐθὺ πρὸς ἄρκτον, ἀλλὰ πεδίον ἀργιλῶδες ὑδατόκλυστον, ἣ ὑπὸ ἀδιαβάτων ἀκανθωδῶν θάμνων σύμφυτον ἀνέκοψε τὴν πορείαν αὐτοῦ πρὸς τὸν ὠκεανὸν ἐκεῖνον, οὗ ἡ γειτνίασις οὐδεμίαν πλέον ἐνεδέχετο ἀμφισβήτησιν.

Ὁ Burke καὶ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ αἰσθανόμενοι ἑαυτοὺς μὲν ὑπὸ μεγίστης ἀτονίας κατειλημμένους, τὰς δὲ καμήλους βλέποντες τὰς μὲν νεκράς, τὰς δὲ ἀπειρηκυίας καὶ παντάπασιν ἀνικάνους πρὸς πορείαν, ἀπεράσισαν νὰ παλινοστήσωσι, τοῦτο δ' ἀποπειρώμενοι ἀπώλοντο, ὅτε Burke καὶ ὁ Wils, ἀστρονόμος ὢν καὶ τοπογράφος τῆς ἐκδρομῆς, ἐκ καταπονθήσεως θύα καὶ ἀσιτίας ἐν τῇ κοιλάδι Cooper, ἣν διῆλθον ἐπανακάμπτοντες, ἄλλος δέ τις ὁ John Mac Donall Stuart ἐπέπρωτο νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς θαλάσσης ἐκείνης, ἥς ὁ Burke μόνον τὸν ῥόχθον εἶχεν ἀκούσας. διοδεύων μὲν καὶ οὗτος τὴν Αὐστραλίαν ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, διὰ τοῦ κεντρικοῦ δ' αὐτῆς διελαύνων τμήματος· ἀρχαῖος ἑταῖρος τῶν κατὰ τὴν Αὐστραλίαν ἐξερευνήσεων εἶχε συνοδεύσει τὸν Stuart κατὰ τὸ 1845 καὶ μετὰ δεκαετία ἔτη διῆλθεν αὐτὸς οὗτος τὴν χώραν Torgrens· ὁ Stuart ἀπῆρξεν ἐξ Ἀδελαΐδος κατὰ μάρτιον τοῦ 1860, ἀλλ' ἐπισχὼν ἕνεκα προσκομμάτων ἀνυπερβλήτων, ἠναγκάσθη νὰ παλινδρομήσῃ κατ' ἐπανάληψιν δις· ἐξηντηλημένος τὸ σῶμα, ἀλλ' ἀκατάβλητον μὲν τὴν βούλησιν, ἀκέραιον δὲ τὸ θάρρος διασώζων, μόλις ἐπανελθὼν, ἡσχολήθη περὶ τὴν ἀνασύστασιν τῆς συνοδείας αὐτοῦ καὶ πρὸς τὰ τέλη τοῦ νοεμβρίου 1861 ἀπῆρχετο αὖθις, συνοδευόμενος τὴν φορὰν ταύτην ὑπὸ τοῦ σοφοῦ φυσιοδίφου κ. Waterhouse. Κατὰ φεβρουάριον τοῦ 1862 εἶχον καταλάβει τὸ New-Castle-Water τὴν συναγωγὴν ταύτην γλυκὺς θάλατος, ἣν πλάτος μὲν

ἔχουσιν 240 μέτρων, μήκος ἀόριστον, ἀνακαλύψας τὸ παρελθὼν ἔτος ὑπὸ τὴν 17° 30' 40" μοῖραν μεσημβρινοῦ πλάτους, περιῆλθεν ἀποπειρώμενος, καίτοι ἄνευ ἐπιτυχίας, ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν γραμμὴν τὴν διαχωρίζουσιν τὰ ἀδιάβητα τῆς ἄρκτου δάση, ἀπὸ τῶν ἀμυγδαλῶν τῆς μεσημβρίας ἐρήμων. Ἀλλὰ καὶ τὴν φορὰν ταύτην οὐδεμίαν κατορθώσας ν' ἀνακαλύψῃ ὁδὸν διανοιγομένην ἢ κατ' ἐὸθεΐαν πρὸς βορρᾶν, ἢ πρὸς τὰ βορειανατολικά κ' ἐν τῆς δεξαμενῆς ἐκείνης, ἠναγκάσθη ὁ Stuart νὰ ἐκκλίνῃ πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μικρὸν ὅσον, ὅπως ἐπαναλάβῃ, ὡς καὶ συνέβη πράγματι, ἐφεξῆς τὴν πρὸς ἄρκτον φορὰν, ὅφου ἐν ἀρχῇ μὲν θαλεροὺς ἀπῆντησε λιμῶνος, εἶτα δὲ ἀρχέγονον καὶ πάντη ἀθάτον δάσος, ὑπερβαίνων δὲ ἀλλεπαλλήλως θαμνώδη τινὰ ζώνην καὶ εὐρείας πεδιάδας ὑπὸ μελαίνης μὲν κατεστρωμένης ἐκ προσχώσεως γῆς, κατακεκλυσμένης δὲ ὑπὸ ὑδάτων, ἀφικνεῖτο τῇ 10 ἰουλίου εἰς τὰς πηγὰς τοῦ μικροῦ ῥύακος Ἀδελαΐδος, ἀρδεύοντος χώραν εὐθηνούσαν εἰς φοίνικας (pendanus) πίτυας καὶ ναστοκαλάμους, ἐν ᾗ ὁ Stuart ἤρξατο διακρίνων μετ' ἀπεριγράπτου ἀγαλλιάσεως σημεῖα βέβαια τῆς τοῦ ὠκεανοῦ γειτνίασεως. Ἡδὴ τοῦ κύματος ὁ ῥόχθος ἤκούετο· ὁ Stuart διατάσσει τὴν ἐπίσχεσιν τῶν ἵππων τῆς συνοδείας· χωρεῖ μόνος, καὶ βλέπει τὰ κύματα τοῦ Εἰρηνικοῦ ἐν τῷ κόλπῳ Van Diemen κυλιόμενα· εἶτα προσφωνεῖ τοὺς ἑταίρους ἀγνοοῦντας· εἰσέτι τὴν τοσαύτην γειτνίασιν. Θάλασσα! θάλασσα! κραυγάζουσι καὶ ρίπτονται εἰς τὰ κύματα, φρενητιώδεις ἐκπέμποντες ἀνευφημίας.

Ἐνῷ δὲ ὁ Stuart τὴν μεγάλην αὐτοῦ συνετέλει διάβασιν, ἐκδρομαὶ ἄλλαι ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τῶν ἐπιχωρίων κυβερνήσεων παρασκευασθεῖσαι, προὔτιθεντο νὰ ἐπανεύρωσι κ' ἐν τὰ ἔχνη τοῦ Burke, ἀφοῦ δὴ ἦν ἀδύνατον πλέον νὰ σπεύσωσι πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ ὁ κ. Landshorough ἀπάραις ἐκ Καρπενταρίας καὶ διελάσας τὴν ὑπὸ τοῦ Cooper διαρρέομένην κοιλάδα, ἐπανῆλθεν εἰς Μελβούρνην, οὐδὲν θετικὸν δυνηθεὶς νὰ μάθῃ περὶ τῆς τύχης τοῦ τάλανος περιοδευτοῦ (1861—1862). Τὴν αὐτὴν ἐπεχείρησε πορείαν καὶ ὁ κ. Mac-Kinlay, ἀλλὰ κατ' ἔξιν ἀντίθετον. Ἀφοῦ ἐν διαστήματι εἰς ἐβδομάδων διατρέχων κατέλαβε τὰ ἔσχατα τῶν Squatters καταστήματα, ἀπερ' ἤδη ἐξετείνοντο ὑπὲρ τὰς 600 λεύγας πρὸς ἄρκτον τῆς Ἀδελαΐδος, εἰσέδυσε ἐν τῇ πατραίᾳ ἐρήμῳ κινδυνεύων νὰ καταποντισθῇ αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὑδάτων· ἐκείτ' εὗρε μικροῦ δεῖν ὁ Stuart ἐκ δίψης ἀπέθνησκον· τῇ δὲ 29 μαΐου 1862 καταλαβὼν τὸν ῥύακα Leichhardt, οὐ μακρὰν τοῦ στόμιου αὐτοῦ ἤρηνθη νὰ εἶδῃ τὴν παλιρροίαν πλημμυροῦσάν τε

καὶ ὑφιεμένην· ἀλλὰ κωλυόμενος ὑπὸ ἀδιαβάτων τελεμάτων νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς παραλίας, ἐπανεκάμψε διὰ τῆς νεαρᾶς ἀποικίας (Queensland) αὐτός τε καὶ ἡ συνοδεία ἐν οἰκτρᾷ διατελοῦντες καταστάσει, τῶν μὲν ἀνθρώπων στερουμένων τείου, σακχάρου καὶ ἀλεύρου, τῶν δὲ πλείστων φορτηγῶν κτηνῶν ἀπολεσθέντων. Κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔτος θετικὰ τέλος πάντων ἐλήφθησαν εἰδήσεις περὶ τῆς τοῦ Burke ἐκδρομῆς. Ὁ κ. Howitt ἀναχωρήσας ἐκ Μελβούρνης συνήντησε πράγματι τῇ 15 Σεπτεμβρίου τὸν King, τὸν συνεταῖρον ἐκεῖνον, ὅστις περιποιηθεὶς τὸν Burke καὶ συμπαραστὰς αὐτῷ κατὰ τὰς ἐσχάτας αὐτοῦ στιγμὰς καὶ τὰς ὑστάτας αὐτοῦ ἀποδεξάμενος ἐντολὰς, εἶχεν εὐρὼν ἀντίληψιν καὶ προστασίαν παρὰ τινι αὐτοχθόνων φυλῇ· ὁ κ. Howitt μόλις ποτὲ ἠδυνήθη ν' ἀναγνωρίσῃ ἐν τῷ οἴκῳ σκελετῷ ἐκεῖνῳ, ὃν πρὸ ὀφθαλμοῦ εἶχε, τὸν τοσοῦτο βρωμαλέον ἄνδρα, ὅσον ἐγένωσκεν ἄλλοτε, τὸν King.

Σημειωτέαι ἐνταῦθα αἱ ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι τοῦ 1866 γενόμεναι ἐκδρομαὶ τῶν μὲν κκ. Lefroy, Hunt, Delisser, Hardwicke, Scholl, Cowle πρὸς δυσμὰς, τῶν δ' ἀδελφῶν Tardine κατὰ τὴν χερσόνησον Ὑόρκην. Κατ' αὐτὴν ἐπίσης τὴν περίοδον (1865) ἀρχικὰ γράμματα ἐπὶ τινος εὐρεθέντα δένδρου, διεγείραντα τοῦ Leichhardt τὴν ἀνάμνησιν, παρεκίνησαν εἰς νέαν περὶ ἀνευρίσεως τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ ἐπιχείρησιν· καὶ ἡ μὲν διεύθυνσις ἀνετέθη τῷ ἐκ Queensland κ. Mac-Intyre, οὗτος δὲ ἐξεκίνησε μηνὸς Ἰουνίου 1866, ἀλλὰ προσδληθεὶς ὑπὸ πυρετοῦ ἀπεβίωσε κατὰ τὴν περίχωρον τοῦ βύακος Fraser, εἰς τὸν μυχὸν τοῦ τῆς Καρπαντερίας κόλπου ἐκβάλλοντος· βραδύτερον δὲ ὁ κ. Gillmore ἀνεῦρεν ἐν Wantatto, χώρα κεκμένη παρὰ τὴν 25 μοῖραν Ν. Π. καὶ 140^ο μῆκους, λίψανά τινα, ἅτινα ἐφαίνοντο προσανήκοντα εἰς τέσσαρας Εὐρωπαίους. Καὶ τοῦτο μὲν ἐγένετο τὸ 1871, τὸ δ' ἐπὶ τὸν ἔτος ὁ περιοδευτὴς οὗτος ἀνεκάλυψεν εἰς 100 μιλίων ἀπόστασιν δυσμικώτερον περισκελίδας, τεμάχια ἀδιαβρόχου ὑφάσματος πρὸς κατασκευὴν σκηνῆς ἐπιτηδείου καὶ ἐπικαλύμματα κυανᾶ, τέλος δὲ κατὰ μῆνα Ἰουνίου 1874 εἶς τις Andrew Hume καλούμενος διατάθη ὅτι ἐπανεῦρε Classen τὸν βαρὺν τοῦ Leichhardt μεταξὺ τῶν παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Stewart Greek οἰκούντων αὐτοχθόνων· ὅτι ὁ Classen διηγῆθη αὐτῷ πῶς ὁ Leichhardt, ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τῶν οἰκείων, στασιασάντων, ἀπέθανε θύμα ἐξαντλήσεως καὶ δίψης· οἰκτρὸν, καίπερ δ' ὑποστηριζόμεναι αἱ λεπτομέρειαι αὗται ὑπὸ τοῦ ὥρολογίου καὶ τοῦ γνώμονος τοῦ Leichhardt. Ἄπερ ὁ Andrew Hume διατείνεται ὅτι εἶχεν ἀνευρὼν, οὐχ ἥττον ὁμως πολλὴν ἀπήντησαν δυσπιστίαν καὶ μέχρις ὧδε ἀγνοοῦμεν ἂν ἐπεδεδιαιώθησαν.

Αἱ κατὰ τὴν Αὐστράλιαν ἐξερευνήσεις ἐβρώμενέστερον ἐπανελήφθησαν ἐν τῷ μετὰ ταῦτα τρισὶν ἔτεσιν. Κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῖς τοῦ 1872 ἐκδρομὴ πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς κεντρικῆς Αὐστραλίας, ὀργανισθεῖσα ἐν Μελβούρνῃ τῇ φροντίδι τοῦ ἱατροῦ κ. Muller, ἐτέθη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ernest Gilles. Ὁρμηθεῖσα ἐκ Chambers Pillar, βράχου φαρμαλιθικοῦ, ὑψηλοῦ μὲν περὶ τὰ 45 μέτρα, κειμένου δὲ πρὸς δυσμὰς τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς, τῆς διατεμνούσης νῦν τὴν αὐστραλιακὴν ἡπειρον ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἄρκτον, ἀπὸ τῆς Ἀδελαΐδος δηλονότι μέχρι τοῦ Δαρβινείου λιμένος εἰς μῆκος 3,240 χιλιαμέτρων καὶ διευθυνθεῖσα πρὸς τὰ δυτικὸβόρεια, ἀπήντησε τὴν ὄρεινὴν ἄλυσον, ἥτις, φερώνυμος τῷ Macdonell Range, παρατείνεται εἰς τρεῖς μοίρας πρὸς δυσμὰς. Αὐτοῦ δὲ τῆς πορείας γενόμενος ὁ περιοδευτὴς, χωρήσας πρὸς τὰ μεσημβρινοδυτικὰ, εὐρὺ ἀνεκάλυψεν ἀλατοῦχον ἔλος, ὅπερ Ἀμεδαίου λίμνην (Lake Amedeus) ἐκάλεσε, διακοσίων περίπου χιλιαμέτρων μῆκος μετροῦν. Ἄλλ' ὑπὸ λειψυδρίας ἀπειληθεὶς, ἠναγκάσθη ὁ κ. Gilles νὰ ἐπανακάμψῃ μέχρι τοῦ σημείου ἐξ οὗ ἐξεκίνησεν, ἄλλως θὰ κατελάμβανε πιθανῶς τὰς πηγὰς τοῦ βύακος Murchison. Εὐτυχέστερος τούτου ὁ συνταγματάρχης Egerton Warburton, κατώρθωσε νὰ συντελέσῃ αὐτὸς πρῶτος τὴν διὰ τῆς ἡμισείας δυσμικῆς μερίδος τῆς ἡπείρου διέλασιν, καθ' ἣν τοσοῦτοι τῶν προκτόχων αὐτοῦ ἀπέτυχον.— Ἀναχωρήσας ἐξ Ἀδελαΐδος ὁ κ. Warburton ἐφθασε κατὰ μῆνα Δεκεμβρίου τοῦ 1872 εἰς τὸν 1100 μίλια ἀφιστάμενον τηλεγραφικὸν σταθμὸν, τὸν ἐπικαλούμενον Alice Springs, ὅπου ἐν ἀναχωρῶν τῇ 15 Ἀπριλίου τοῦ 1873, ὅπως διευθυνθῇ πρὸς δυσμὰς, ἐφθανε μετὰ ἐννεάμηνον πορείαν εἰς Perth, πρωτεύουσάν τῆς δυσμικῆς κατὰ τὴν Αὐστράλιαν ἀποικίας. Κατὰ τὴν ἐκδρομὴν ταύτην μόνον ἐξ μηνῶν παρέλαβον ἐπιτήδεια, ἐξ οὗ καὶ μόνου ἔστιν εἰκάσαι οἷας ταλαιπωρίας ὁ συνταγματάρχης Warburton καὶ οἱ συνοπαδοὶ εἶχον νὰ ὑποστώσι! Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐτράφησαν ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ κρέατος τῶν καμήλων, αἵτινες εἰς τοσοῦτον ἰσχνότητος ἐφθασαν, ὥστε οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐπεπόλαζε μόριον λίπους ἐν τῷ ὑπὸ τῆς σαρκὸς αὐτῶν παρασκευαζομένῳ ζωμῷ. Καταλαβόντες τὰς ὄχθας τοῦ βύακος Oakover, εὐρον τὴν κοίτην αὐτοῦ ἀόχμωσαν οὕτως ὥστε ἀπώλλαντο ἂν πάντες ἐξηντλημένοι, εἰ μὴ δύο μεταξὺ αὐτῶν ἄνδρες, οὓς τὰ σκέλη ἠδύναντο εἰσεῖν νὰ ὑποστηρίξωσιν, ἐφθανον τὴν προσεγεστάτην καταλαμβάνοντες κατοικίαν, τὴν τῶν κκ. Grand, Harper καὶ Anderson, εἰς 150 μιλίων ἐκεῖθεν ἀπόστασιν κειμένην, ἐξ ἧς ἄφθονα μετεκόμισαν τὰ ἐπι-

τήδεια. Καὶ κατὰ μὲν τὴν φορὰν τῶν ὁρέων Mac-Dougall, φερωνύμων τοῦ κατασκευαστοῦ τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς, ἡ συνοδία εἶχεν εὐροῦσα νομάς τε καὶ ὕδωρ, κατὰ δὲ τὴν λοιπὴν πορείαν μέχρι τοῦ ῥύακος Oakover μόνον ψάμμων σωρείας καὶ κατηρημωμένον ἔδαφος. Τοὺς αὐτόχθονας φεύγοντας ἐπὶ τῇ προσπελάσει τῶν ὁδοιπόρων, περιγράφει δ κ. Warburton κατατακτέους «ἐν τῇ κατωτάτῃ βαθμίδι τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους». Στερούμενοι καλυψῶν σκηνοῦσιν ὑπὸ ὑπὸ τὰς βάρους· ἡ πλῆρης αὐτῶν ἐσθῆς συνίσταται εἰς ὀστοῦν ἐκ wallabus, ὅπερ διεύρουσι διὰ τῶν ῥινῶν μόνοι οἱ ἄνδρες, τῶν γυναικῶν. . . . ὀλογύμων μενουσῶν.

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐξερευνήσεων τούτων ἐπῆλθε λύσις ζητημάτων ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀμφισβητούμενων τοιαύτη, ὥστε γινώσκεται νῦν ὅτι τὰ ἐνδότερα τῆς Αὐστραλίας οὐτε Κασπίαν τινὰ περιλαμβάνουσι θάλασσαν, οὐτε λίμνας μεγάλας, οὐτε ὄρη ὑψηλά· ὅτι τὸ ὁδρογραφικὸν καὶ ὁρεογραφικὸν κατ' αὐτὴν σύστημα ἀπεργάζονται σειραὶ λόφων ἀνατεινόντων εἰς ὕψος 600 περίπου μέτρων, ψαμμώδεις τοῦ ἔδαφους πτυχαί, ρεύματα ὑδάτων σπανίως μονίμων καὶ ἀενάων, εὐρεῖται κοιλότητες, ἀλμυρὰ ἐνέχουσαι ὕδατα, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σπανίως δὲ καὶ λίμνας σχηματίζονται. Καὶ ἔτι μὲν τέλματα, μὲν ἀληθῆς ὅτι ἡ ἐξερεύνησις ἀπάσης τῆς ἐπιφανείας τῆς Αὐστραλίας ἐνδεῶς ἔχει εἰσέτι, καθόσον πρὸς ἄρκτον μὲν καὶ δυσμὰς ἡ χέρσος Tasman, πρὸς ἄρκτον ἡ χώρα Agn-heim, πρὸς δὲ τὸ βρειαντολικὸν ἡ τε χώρα Καρπενταρία καὶ ἡ χερσόνησος Ὑόρκης παρίστανται λευκαὶ ἐν τῷ χάρτι, πρὸς δυσμὰς δὲ καὶ πρὸς τὸ κέντρον καὶ κατὰ μεσημβριανὰ πρὸς τῆς 35^ο μέχρι τῆς 20 μοίρας μεσημβρινοῦ πλάτους εὐρεῖται ἀπλοῦνται ἐκτάσεις ἢ πάντῃ ἀνεξερεύνητοι, ἢ καθ' ἃς οἱ περιοδεύται σπανίας καὶ μεμονωμένας ἐποιήσαντο ἐπισκέψεις, ὥστε οὐδεμίαν λέγει τις ὑπερβολὴν διατεινόμενος ὅτι ἐκ τῶν 6,353,000 χιλιαμέτρων, τῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς μεγαλονήσου συνιστώντων, ὑπὲρ τὸ τρίτον εἰσέτι ὑπολείπεται τὸ ἐξερευνητέον, τοῦθ' ὅπερ ἐν χρόνῳ γενήσεται πάντως· ἀλλ' ὅμως οἰαδῆποτε κἂν ὦσι τὰ ἐκ τῆς ἐξερευνήσεως πορίσματα, ἐκ τῶν προτέρων δὲν φαίνονται ἐπιτήδεια κατὰ γε τὰ ἐκ τῆς μαθηματικῆς γεωγραφίας διδόμενα νὰ ἐξαλλοιώσωσι τὴν ἰδιοφυῆ φυσιογνωμίαν, οἶαν οὐσιωδῶς μέχρις ὧδε καταμαυθάνομεν, καὶ οἶαν περιοδεῖται ἐπὶ τεσσαράκοντα διεξαχόμεναι ἔτη διετύπωσαν ἐπὶ τὴν παράδοξον ταύτην χώραν, τὴν τοσοῦτον ἀλλοίαν κατὰ τὸ ζωϊκὸν καὶ φυτικὸν βασιλεῖον ἀπὸ τε τοῦ παλαιοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ νέου κόσμου.

Ἐν Ἀρτάκη, τῇ 6 ἰουνίου 1878.

N. K. ΛΗΜΝΙΟΣ, ἱατρός.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΙΣΙ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΣΕΒΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ.

(WOHLWOLLEN). (')

Ὁ χριστιανισμὸς καὶ ἡ ἠθικὴ συναντῶνται ἐν τῇ θεμελιώδει αὐτῶν ἀρχῇ, ὅτι ἡ εὐσεβικὴ ἀγάπη εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς ἠθικότητος· διὸ αὕτη ἔντε τῇ ἠθικῇ καὶ ἐν τῷ βίῳ ἀμέσως, ἀνευ δηλαδὴ ἐμμέσου σκοποῦ τὰ μάλιστα εἶναι ἀγαστή. Ὅσον δὲ καὶ ἂν ἦναί τις τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐπιλήσμων ἢ ὑπὸ ἠθικὴν ἐπαφιν ποικίλως κηλιδωτός. — «Ἦτο καλὸς τις ἄνθρωπος!» λέγομεν, διὰ τοῦ καλὸς ὑποδηλοῦντες τὴν εὐσεβικὴν ἡμῶν ἀγάπην. — Ἀφ' ἐτέρου δ' ἀπαντῶμεν τὸν ἄστοργον ἐγωϊσμὸν, ὅστις προσβάλλει τῆς κοινωνίας τὴν ἠθικὴν ὑπαρξιν, διότι ἀντὶ πάσης ἠθικῆς ἀρχῆς θέτει τὴν «bellum omnium contra omnes» (πόλεμος πάντων κατὰ πάντων), κατὰστασις ἦν τὰ διακωλύοντα τοῦ δικαίου ὅρια, ὡς καὶ τὸ τῆς ἀνταποδόσεως σύστημα, μάλιστα προφυλάττουσιν ἐκ τῶν βδελυγμιῶν ὑπερβολικῶν διαβημάτων.

Τῇ ἀγωγῇ δὲ ἀνήκει ἡ δύσκολος τέχνη τὴν εὐσεβικὴν ἀγάπην νὰ καταστήσῃ ἠθικὴν τοῦ παιδὸς δρᾶσιν. Ἡ τοῦ πλησίον ἀγάπη, ὡς ὁ χριστιανισμὸς αὐτὴν εὐστόχως ὀρίζει, μένει πάντοτε ἐν τῶν δυσχερεστάτων φρονημάτων.

Ὁ τε θαυμασμὸς πρὸς τὸ λαμπρὸν καὶ ὠραῖον καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ ἀγαθοῦ εἰσιν αὐθόρμητα συναισθήματα, φυσικαὶ ῥοπαί. Ἡ ἠθικὴ ὁμως, ἥτις προκαλεῖται μερίζονα ἐν ἡμῖν σκέψιν ὑπὸ τὴν τοῦ πλησίον ἀγάπην ὑπονέει τὸ ἀεὶ ἔτοιμον φρόνημα, ἵνα ἡ τοῦ πλησίον εὐημερία ἐν τῇ περιοχῇ τῆς εὐσεβικῆς διατελῇ ἀγάπης, ἀποβαίνουσα ἀντικείμενον προσφιλοῦς κλίσεως, ἂν καὶ ἡ πρώτη συνάντησις ἢ μακρὰ κοινωνία οὐδεμίαν ἀφορμὴν πρὸς κλίσιν καὶ ὑπόληψιν παρέχουσιν· ἔτι καὶ ἂν αἰσθητικὴ ἢ ἠθικὴ δυσμορφία ὑπάρχῃ ἢ ἀποκρουστικῶς ἐπιδρᾷ ἢ καθ' ἡμῶν ἐπενεχθεῖσα κακοβουλία. Δὲν πρέπει ἡ εὐσεβικὴ αὕτη ἀγάπη νὰ διδάσκηται καὶ ἀσκήται; καὶ ἐπειδὴ ἐκ ταύτης ἡ ὑψίστη ἐξαρτάται κρίσις τῆς ἠθικῆς καταστάσεως, δὲν πρέπει αὕτη νὰ ἐπασχολῇ τὰ μάλιστα τὴν προσοχὴν τοῦ παιδαγωγοῦ;

Ἦθελε δὲ εἶσθαι ἄσκοπον ἡ παιδαγωγικὴ τὴν πρὸς εὐσεβικὴν ἀγάπην μόρφωσιν ἐξ ολοκλήρου τῷ θρησκευτικῷ μαθήματι καὶ τοῖς ποικίλαις αὐτοῦ

(') Monatsblätter für wiss. Pädagogik von Ziller.